

Dr. Špela Kalčič
socialna
antropologinja

Zakrivanje obraza so poznali že Asirci in v preteklosti poleg muslimank tudi judinje in kristjanke. Zakritost je bila nekoč statusni simbol. V Bosni in Hercegovini so si, denimo, le dovolj bogate ženske, ki jim ni bilo treba delati, zakrivale obraz s feredžo ali zarom. Revnejše si tega niso mogle privoščiti. Zdaj se za zakrivanje obraza na zahodu ponavadi odločajo privrženci bolj puritanskih interpretacij korana in hadisov. Tega ne smemo razumeti zunaj konteksta ali preprosto enačiti z radikalizmom.

Goran Popović
ravnatelj
OŠ Livada

Jasnih navodil ministrstva, kako naj ravnamo v takih primerih, ni. Oče ene od učenk je želel, da deklica ne sedi poleg fanta. Na ministrstvu so mi svetovali, naj ravnam po navodilih Unicefove listine o pravici manjšin. To mi ni pomagalo. Staršem sem potem povedal, da evropska kultura ne dela razlik med fanti in dekleti ter da bi upoštevanje takšnih zahtev lahko sprožilo še dodatne, ki jih ne bi mogli uresničiti. Imeli smo srečo, da sta starša to razumela in se zadeva ni zapletla.

Katarina Bervar Sternad
direktorica
PIC

Izražanje verske pripadnosti je temeljna človekova pravica. Za vse verske ter nacionalne simbole mora veljati enako pravilo. Če v šolo prihajajo muslimanke z ruto, lahko drugi pridejo s svojimi verskimi ali nacionalnimi simboli. Pravila, ki omejujejo pravico do izražanja te pripadnosti, se lahko nanašajo na osebno identifikacijo, zdravje ali varnost. V šolah pa morajo pri uresničevanju temeljnih človekovih pravic slediti načelu razumne prilagoditve.